

(119)

G

25. Gon-dold meg azt, és jus-son e - szed - be,
A - mit szol-gád - nak egy-szer meg-í - gér - tél,
Jó re-mény-sé - get ad - ván szí - vem - be!
Min - den ín - ség - ben va-gyok bá - tor szív - vel,
Mert szent be - szé - ded bi - zony en - ge - met
Meg - ú - jít, és meg - tart - ja é - le - te - met.

26. A kevély népek csúfolnak engem, / És nevetnek, de nem gondolok vélek, / Hogy törvényedet azért megvetném,
De a te ítéletidre tekintek, / Melyeknek örök voltát jól tudom, / És magamat azokkal vigasztalom.
27. És miként az istentelen népek, / Kik elszakadtak a te törvényedtől, / Gondolatimnak nagy bút szereznek:
Emlékezésem a te szerzésedről / Ének volt nékem nagy örömben, / Bujdosásimnak minden ő helyükben.
28. Sem éjjel, sem nappal meg nem szűnöm / A te nevedről gyakran emlékezni; / Szent parancsolatidat keresem,
Főképpen erre szoktam vágyakozni. / Minden előtt magamban elszántam, / Hogy a te törvényedet én megtartsam.